

3. En medborgare i en medlemsstat som stadigvarande och kontinuerligt utövar yrkesverksamhet i en annan medlemsstat, där han från en stadigvarande plats för affärsverksamhet vänder sig till bland andra medborgare i denna stat, omfattas av bestämmelserna i kapitlet om etableringsrätt och inte av kapitlet om tjänster.
4. Frågan om vilken möjlighet en medborgare i en medlemsstat har att utöva sin etableringsrätt och vilka de villkor är som gäller för denna utövning skall avgöras på grundval av en bedömning av den verksamhet som han vill utöva inom värdmedlemsstatens territorium.
5. Då rätten att starta en viss verksamhet inte omfattas av någon reglering i värdstaten har medborgare från samtliga övriga medlemsstater rätt att etablera sig på den statens territorium och där utöva samma verksamhet. Då rätten att starta eller utöva en särskild verksamhet är underkastad vissa villkor i värdmedlemsstaten skall dock medborgare i andra medlemsstater, som vill utöva denna verksamhet, i princip uppfylla dessa villkor.
6. De nationella villkor som kan hindra eller göra det mindre attraktivt att utöva de grundläggande friheter som garanteras i fördraget skall uppfylla fyra förutsättningar. De skall vara tillämpliga på ett ickediskriminerande sätt, de skall framstå som motiverade med hänsyn till ett trängande allmänintresse, de skall vara ägnade att säkerställa förverkligandet av den målsättning som eftersträvas genom dem och de skall inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå denna målsättning.
7. Medlemsstaterna är skyldiga att beakta likvärdighet i fråga om examina och vid behov företa en jämförande prövning av de kunskaper och kvalifikationer som erfordras enligt deras nationella bestämmelser med dem som den berörde personen besitter.

(¹) EGT nr C 90, 26.3.1994.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 30 november 1995

i mål C-113/94 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation (Frankrike) i målet mellan Elisabeth Casarin och Directeur général des impôts)(¹)

(Artikel 95 i fördraget — Differentierad motorfordons-skatt)

(96/C 31/09)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-113/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget från Cour de cassation (Frankrike), att

domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Elisabeth Casarin, gift Jacquier, och Directeur général des impôts, angående tolkningen av artikel 95 i EG-fördraget, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av G. Hirsch, avdelningsordförande, G. F. Mancini och F. A. Schockweiler, domare, samt med F. G. Jacobs som generaladvokat och byrådirektör L. Hewlett som justitiesekreterare, den 30 november 1995 meddelat följande dom:

Artikel 95 i EG-fördraget utgör inte hinder för en tillämpning av nationella skatteregler för motorfordon som innebär en sådan ökning av progressivitetstalet som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, eftersom ökningen inte har som verkan att gynna försäljningen av inhemsktillverkade fordon i förhållande till försäljningen av fordon som importeras från andra medlemsstater.

(¹) EGT nr C 146, 28.5.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 30 november 1995

i mål C-134/94: (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Canarias): Esso Española SA mot Comunidad Autónoma de Canarias(¹)

(Petroleumprodukter — Skyldighet att anordna försörjning för ett bestämt territorium)

(96/C 31/10)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-134/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Spanien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Esso Española SA och Comunidad Autónoma de Canarias, angående tolkningen av artiklarna 3 c, 5, 6, 30, 36, 52, 53, 56, 85 och 102.1 i EG-fördraget, har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av G. Hirsch, tillförordnad avdelningsordförande, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (referent) och H. Ragnemalm, domare, med G. Cosmas som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, den 30 november 1995 avkunnat följande dom:

1. Artiklarna 3 c, 52 och 53 i EG-fördraget är inte tillämpliga på en situation som är helt intern för en medlemsstat, såsom när ett företag som har sitt säte i en medlemsstat och där utövar sin verksamhet omfattas av en bestämmelse genom vilken regionala myndigheter vilka ansvarar för styrelsen av en ögrupp som utgör en del av den medlemsstatens territorium, på grund av problem av en art som är typisk för öar, ålägger samtliga grossister i petroleumprodukter som vill utvidga sin

verksamhet till denna del av medlemsstatens territorium att säkerställa tankning på ett bestämt antal av öarna i ögruppen.

2. Varken artikel 85 jämförd med artikel 5 andra stycket eller artikel 30 i EG-fördraget utgör hinder för en sådan bestämmelse.
3. Artikel 102.1 i EG-fördraget ger inte upphov till några rättigheter för enskilda som det åligger de nationella domstolarna att bevaka.

(¹) EGT nr C 202, 23.7.1994.

brådskande fall, får fatta beslut om utvisning innan en behörig myndighet har avgivit yttrande.

2. Artikel 9.1 i ovannämnda direktiv 64/221/EEG utgör inte något hinder för att den behöriga myndighet som avses i denna bestämmelse utses av samma administrativa myndighet som den som fattar beslutet om utvisning, förutsatt att den förra myndigheten kan utöva sina uppgifter under full oavhängighet och utan att vara underkastad någon kontroll från den myndighet som är bemyndigad att vidta de i direktivet föreskrivna åtgärderna. Det ankommer på den nationella domstolen att i varje enskilt fall avgöra om dessa krav är uppfyllda.

(¹) EGT nr C 233, 20.8.1994.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 30 november 1995

i mål C-175/94 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal): The Queen mot Secretary of State for the Home Department, ex parte: John Gallagher⁽¹⁾

(Fri rörlighet för personer — Undantag — Beslut i utlänningsärenden — Beslut om utvisning — Yttrande på förhand från behörig myndighet)

(96/C 31/11)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-175/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EEG-fördraget, från Court of Appeal, London, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiggjorda målet mellan The Queen och Secretary of State for the Home Department, ex parte: John Gallagher, angående tolkningen av rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa (EGT nr 56, 1964, s. 850), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av C. N. Kakouris, avdelningsordförande, G. Hirsch, G. F. Mancini, F. A. Schockweiler och P. J. G. Kapteyn (referent), domare, med M. B. Elmer som generaladvokat och L. Hewlett, byrådirektör, som justitiesekreterare, den 30 november 1995 avkunnat följande dom:

1. Artikel 9.1 i rådets direktiv 64/221/EEG av den 25 februari 1964 om samordningen av särskilda åtgärder som gäller utländska medborgares rörlighet och bosättning och som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa skall tolkas på så sätt att den administrativa myndigheten inte, utom i

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 30 november 1995

i mål C-118/95: Europeiska gemenskapernas kommission mot Italienska republiken⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiven 92/33/EEG och 92/34/EEG — Underlåtenhet att införliva)

(96/C 31/12)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-118/95, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: Eugenio de March) mot Italienska republiken (ombud: Umberto Leanza och Maurizio Fiorilli), angående en talan om fastställelse av att Italienska republiken har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 92/33/EEG av den 28 april 1992 om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde (EGT nr L 157, s. 1) och rådets direktiv 92/34/EEG av den 28 april 1992 om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion (EGT nr L 157, s. 10), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av D. A. O. Edward, avdelningsordförande, samt J.-P. Puissechet, C. Gulmann, P. Jann och L. Sevón (referent), domare, med G. Cosmas som generaladvokat och R. Grass som justitiesekreterare, meddelat följande dom:

1. Italienska republiken har, genom att inte inom föreskriven frist anta de lagar och författningar som är nödvändiga för att följa rådets direktiv 92/33/EEG av den 28 april 1992 om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde och rådets